

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Roskilde-Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 105. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_222-txt-shoot-idm5054.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vredes ei, du Rosengrav!
Tykkes dig at alt for længe
Jeg omfløttede min Stav
Mellem Norrigs Elvesenge;
Det som drev til høien Hald
Kristjan, mens han var ilive,
Maa tilfjelds endnu hver Skjald,
Fra hans Kaabberkiste drive.
Var min Gang en Smule seen,
Nu, saa gik jeg for at finde
Hvad jo ikke er herinde:
106 Fjerde Kristjans Bautasteen.
Om jeg fandt den, skal engang
Norrigs Fjelde aabenbare,
Thi da maa med hellig Sang
Stenene hinanden svare.
Danmark! skæld ei paa din Søn!
Rette ere Herrens Domme,
Hvad han har betænkt i Løn,
Tak og Amen! lad det komme!
Paa din Mark og paa din Vove
Efter Stenen vil jeg lede
Kan jeg finde den hernede,
Barneglad jeg Gud skal love!
Er det dig, du Borg saa prud,
Hvor først Verdens Lys han saae,
Som han løftede med Gud,
Som i Søen kunde staa,
Mens de mange stolte Buer
Sank i Grus og Dynd og Luer?
Staar du som en Stad paa Land?
Staar du paa den vilde Strand,
Hvor med Øiet paa sin Kind,
Sværd i Haand og Gud i Sind,
Oldingen som Kæmpe stod,
Skrev sit Ligvers med sit Blod?
Staar du paa den stille Sø,
107 Hvor paa Baadens lille Ø,
Han undfangede en Flaade,
Til paa vilden Hav at raade?
Danmark! mangel Orlogsstavn
Til din Skam forgik i Havn,
Under mangel vakker Svend
Kristjans Baad dog gynger end.
Men et værdigt Kristjansminde,
Jeg i dem dog ei kan finde.
Som et Træ det maatte staa
Ved et helligt Kildevæld;
Og til Rigets Grændseskiel
Sine Rødder trindt udslaa,
Thi hvis han ei havde været
Havde Orm og Ulv fortæret:
Rødt paa Val og blaat i Grav
Danmarks Lig for længe siden,
Frist, og gid vi se med Tiden
Frelse, Gud ved Kristian gav.
Sjunkne vare Danmarks Volde,
Hullede dets Herreskjolde,
Gamle Arild maatte slænge
Dem tilhobe i en Hast;
Mægtede dem ei at hænge,
Sømmelig paa Knage fast;
Holger brugte al sin Konst
108 Til en Rosenkrands at binde,
Konsten hartad var omsonst,
Roser faa der var at finde;

Til at dufte slet kun trives
Blomster som i Huse drives;
Vel i Grav en Rosenkrands
Fik han med, men det var hans.